

[Wilhelm.]

vil totalt standse alt nybyggeri i denne sektor, men det vil også direkte berøre ca. 100.000 familier, hvoraf mange, især dem med de allerhøjeste huslejer vil få huslejen mere end fordoblet, f. eks. fra 2.100 kr., som vi kender stribevis af konkrete eksempler på, til 4.200 kr. månedligt.

Ikke én sætning har retsforbundet ofret på, hvad der så skal ske, og det må være rimeligt at spørge her: hvad har retsforbundet egentlig tænkt sig? Fremskridtspartiets svar kender vi. De siger: udstyk boligerne og sælg dem som ejerlejligheder. Er det også retsforbundets svar, at de, der har bedst råd, kan købe boligen som ejerbolig, og at de andre så bare må flytte, at man lukker øjnene for, at støtten til disse boliger i de næste 15-20 år bliver 5-6 gange større, end rentesikringen ville være, hvis de gøres til ejerboliger? Man skylder i hvert fald et svar på, hvad man har tænkt sig for de 60.000-70.000 familier i de sidste 6-8 års almenyttige byggeri, som fra og med på fredag skal have huslejestigninger på over 1.000 kr. om måneden, hvis det står til retsforbundets ændringsforslag her. Flere midler til boligsikring har man ikke stillet forslag om, og makkeren i dette spil har tværtimod krævet al boligsikring afskaffet, undtagen for pensionister som før nævnt.

Der er andre ting man kunne ønske sig retsforbundets bemærkninger til. Lad mig nøjes med at nævne et par eksempler fra andre områder. Enhver bevilling til praktik- og lærepladser skal afskaffes. En sølle bevilling til Dansk Ungdoms Fællesråd på 400.000 kr. skal skæres ned til ¼. Hele bevillingen - den er såmænd på kun godt 500.000 kr. eller praktisk taget det samme som til Politiets Idrætsforening - til de studerendes råd alle vide vegne skal skæres helt væk, og hele rammen på godt 700.000 kr. til kulturelle bevillinger på særlig konto skal væk.

Så stod der også, at RUC skal lukkes, og jeg hører, og det glæder mig da, at det var en fejltagelse, at retsforbundet var med på den.

De i forvejen helt uforsvarligt barberede reserver til ny lovgivning og nye forslag skal efter retsforbundets mening halveres, så de kommer ned på 300 mill. kr. eller under en halv procent af budgettet. DSB-taksterne skal have en skalle, som indebærer en 15 pct. stigning på persontaksterne og en 85 pct. stigning på postbefordringen.

Det er, som om denne side, hvad der i og for sig ikke burde overraske nogen, af retsforbundets politik har indtaget en alt for tilbagetrukken plads, og vi finder, at det er nyttigt at få frem, hvor man har retsforbundet på andre områder end lige netop EF og jordbeskatningen. Dette også være sagt til dem, der på valgnatten fortabte sig i vidtløftige spekulationer over et nyt flertal, som man talte om.

DKP har stillet en lang række ændringsforslag, som vi stort set finder udmærkede, og som vi derfor - stadig væk stort set - kan støtte. Jeg skal nævne og begrunde undtagelserne.

Vi er imod de hovedløse mammutprojekter, som DKP stadig elsker trods alle planlægnings- og miljømæssige indvendinger, og vi vil derfor som tidligere stemme imod forslagene om tunnelbaner, om Storebæltsbro, om fremskudt dige og hvad der ligger af den slags.

Vi er imod skatteyderstøtte til private erhvervsdrivende og vil derfor ligesom tidligere stemme imod DKPs forslag om betingelsesløs støtte til jordbrugs- og fiskerierhvervet, ændringsforslag nr. 171 og 180.

Vi er, som det fremgår af vores praktiske arbejde med sagerne, tilhængere af en effektiv ligning og bekæmpelse af såvel lovlige som ulovlige skattefiduser, men vi anser ændringsforslag nr. 2 om 5 mia kr. mere i indkomstskat for et slag i luften. Det er et tal, der nærmest er sat ind for at få DKP-regnskabet til at stemme nogenlunde, og derfor vil vi undlade at stemme om dette forslag.

Vi vil ligeledes undlade at stemme om ændringsforslag nr. 5, der indeholder en femdobling af toldindtægterne, og nr. 15 om en momsnedgang på 10,3 mia kr. Det er ikke fordi vi er modstandere af en EF-uafhængig toldpolitik eller af en reduktion af forbrugsskatterne, men fordi vi er uenige med DKP i den protektionistiske og chauvinistiske linje, der er lagt i disse forslag, hvor DKPs krisepolitik netop ikke er en arbejderpolitik imod kapitalismen, men en nationalistisk politik, byggende på en underforstået fælles interesse mellem danske lønarbejdere og danske kapitalister imod andre landes lønarbejdere.

Der var adskillige andre ændringsforslag jeg kunne have lyst til at kommentere, men jeg bliver nødt til at knytte en mere generel kommentar til hele DKP-komplekset, om jeg så må sige. Det kan selvfølgelig forstås på to måder, og det er i og for sig også meningen.

Vor støtte til hovedparten af DKP-forslagene